

بررسی معماری خاک ، رویکردی همسو با معماری پایدار

آسیه محمدی*^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری ، دانشگاه آزاد اصفهان (خوراسگان)، (Asieh_muhammadi@yahoo.com)

چکیده

بررسی های تاریخی نشان می دهد ساخت بناهای خشتی از دیر باز در همه جوامع و کشورها وجود داشته است . در ایران نیز به عنوان کشوری که قسمت اعظم آن دارای اقلیم گرم و خشک می باشد نمونه های زیادی از این معماری همچون یخچالها و آب انبارها وجود دارد که در آنها ابتکارات مفیدی در تکنیک ساخت صورت گرفته است. بناهای خشتی موجود سندی است که دلالت بر استفاده از خاک به عنوان در دسترس ترین ماده ساختمانی دارد. یکی از مهمترین ویژگی های خاک که باعث شده امروزه به آن توجه شود ، سازگاری با طبیعت و سرشت انسان است . این ماده ساختمانی، دوستدار محیط زیست و از نظر اقتصادی مقرون به صرفه است. به عبارت دیگر خاصیت برگشت پذیری خاک به محیط باعث می شود ساختمانهای ساخته شده با این ماده دارای چرخه مرگ و حیات باشند. پس دور از انتظار نیست که معماری خاک به عنوان نوعی معماری که ارتباط تنگاتنگی با اکولوژی بشر دارد در سالهای اخیر مورد توجه معماران کشورهای مختلف قرار گرفته است چرا که افزایش جمعیت ، آلودگیهای روز افزون محیط زیست و صرفه جویی در مصرف انرژی استفاده از مصالح ساختمانی پایدارو قابل بازیافت را ضروری می سازد. با توجه به قدمت طولانی استفاده از خاک در ساخت بنا در ایران و نیز فقدان امکانات و دانش نوین ، نیاز به احیای معماری خاک و آشنایی با تکنیک های آن وجود دارد . بنابراین مقاله تحلیلی توصیفی حاضر به بررسی تاریخچه معماری خاک در ایران و معرفی شیوه های نوین ساخت آن در راستای توسعه پایدار می پردازد.

کلمات کلیدی: انرژی ، محیط زیست ، معماری خاک